

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 34. Concilium Parisiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

rum vestrarum & mandata ore tenus Galono Episcopo commissa, ejus causam temperetis. Tandem & nos Paternitatis vestrae aures pulsamus; indulge, Beate Pater, hujus Principis infirmitati, quantum sine Salutis aeternae jactura fieri potest, & Regnum excommunicatione ipsius magnis periculis expositum libera.

Saecul. XII.
A.C. 1104.

Ceterum illud quoque a Sanctitate tua supplices poscimus; jube, Galonum Episcopum, Fratrem nostrum, opera Archiepiscopi Senonensis ab Ecclesia Belvacensi, quam ob Regis juramentum servare non potest, ad Ecclesiam Parisiensem, quam ei Rex parens, & filius, ut amorem in te testatum faciant, lubenti animo concedunt, transferatur. Qui hanc epistolam tibi reddet, referet, Galonum unanimi Clericorum populique suffragio esse electum, ejusque Translationem contra Canones non pugnare. Effectu preces non caruerunt, nam Galono ad Cathedram Episcopalem Parisiensem, anno millesimo centesimo quarto translato, Geofridus in Sede Belvacensi successus est.

§. XXXIV.

Concilium Parisiense.

Ut huic Epistolae Ivonis Carnotensis obsequeretur Paschalis Papa, datis ad Episcopos trium provinciarum Remensis, Senonensis & Turonensis literis, jussit;

to. 10. Conc.
ep. 35.

Sæcul. XII. si Richardus jam e Francia excessisset,
A.C. 1164. negotium Regem absolvendi Lambertus
 Episcopus Attrebatensis susciperet, &
 cum ceteris Episcopis perficeret, sub con-
 ditione juramenti, quod se editurum esse
 Rex promississet. Data sunt hæ Pontifi-
 cis literæ quinta Octobris, eaque, quæ
 continet, Episcopi exsecuti sunt Parisiis
 secunda Decembris. Interfuerunt vero
 Daimbertus Archiepiscopus Senonensis,
 Rudolphus Turonensis, Ivo Episcopus
ibid. p. 742. Carnotensis, Joannes Aurelianensis, Hum-
 baldus Antissiodorensis, Galonus Pari-
 siensis, Manasses Meldensis, Baldericus
 Noviomensis, Lambertus Attrebatensis,
 & Hubertus Silvanectensis, universim
 Episcopi decem, & Abbates quatuor
 Adamus S. Dionysii, Rainaldus S. Ger-
 mani a pratis, Olricus ad S. Maglorium,
 & Rainoldus ad S. Trinitatem Stampis,
 cum pluribus aliis tam Clericis quam
 Laicis, viris spectatissimis.

Epistolis Papæ perlectis, mittuntur
 ad Regem Joannes Episcopus Aurelianen-
 sis & Galonus Parisiensis, qui interroga-
 rent, an juramentum præstare vellet.
 Respondit Rex; præsto se futurum esse,
 ut Deo & Ecclesiæ Romanæ, mandatis
 Papæ satisfaceret, & consilio Episcopo-
 rum obsequeretur. Venit ergo Rex in
 medium Conventum nudis pedibus ma-
 ximam animi humilitatem professus, &
 abso-

absolutus est ab excommunicationis Cen- Sæcul. XII.
 fura. Mox manibus contingens librum A.C. 1104.
 Evangelii formulam juramenti recitavit,
 & vultu ad Episcopum Attrebatensem, ut-
 pote Sedis Apostolicæ Legatum conver-
 so, ego *Philippus Rex Francorum*, ait,
*peccatum & consuetudinem illicitæ copu-
 læ, quam hæcenus cum Bertrada exercui,
 ulterius non exercebo. Eandem quoque
 feminam nec ad contubernium nec ad col-
 loquium admittam, nisi præsentibus testi-
 bus omni exceptione majoribus.* Cum
 deinde eodem Sacramento se obstrinxif-
 set Bertrada, Lambertus ambos absolvit,
 eorumque, quæ acta fuerant, commen-
 tarium ad Summum Pontificem trans-
 misit.

Richardo Legato in Francia commo-
 ranti monita adversus Ivonem Carnoten-
 sem tradita sunt, quibus accusabatur,
 quod Simoniam in Ecclesia sua publice
 committi dissimularet. Tunc vero Le- ep. 133.
 gato Ivonem ob hanc rem severe objur-
 ganti ille respondit: *Simonie crimen ego
 a prima die, qua Clericis adscriptus sum,
 semper abominatus fui, & ad Episcopa-
 tum evectus, compressi hoc monstrum, quan-
 tum potui. Attamen si hodieque non
 nullæ donationes in usu sunt, quas Deca-
 nus, Cantor aliique Officiis Præfecti ab
 illis, qui in Canonicorum numerum reci-
 piuntur, me invito & frustra prohibente,
 exi-*

Sæcl. XII.
A.C. 1105. exigunt, consuetudine & exemplo Ecclesie
Romanæ causam suam tuentur, dicunt
enim, Romæ Cubicularios & eos qui offi-
ciis in Palatio præsunt, complura dona in
consecratione Episcoporum Abbatumve,
oblationem aut benedictionem obtendentes,
exigere, & ne quidem calamus vel char-
tam gratis suppeditare. Hæc objicienti-
bus quid opponam, nisi illud ex Evangelio:
Matth. 23, 3. quæ dicunt facite, quæ faciunt facere no-
lite?

§. XXXV.

S. Anselmus Lugduni.

Edmer. 3. Interim S. Anselmus Lugduni versaba-
tur, ubi sexdecim menses consumpsit,
scilicet totum annum millesimum cente-
simum quartum, & primos menses anni
millesimi centesimi quinti. Initio, nem-
pe postquam Guilielmus Varelvastus ab
eo discessit, epistolam dedit ad Regem
Angliæ, in qua postquam rationem eo-
rum reddidisset, quæ Romæ gesta fuerant,
& memorasset, quid ad se Guilielmus
abiturus dixisset, agebat: Non possum te-
cum vivere sicut Antecessor meus cum Pa-
tre tuo, quia non licet mihi homagium ti-
bi jurare, nec cum illis communicare, qui
a te Investituram Ecclesiarum acceperint.
Hæc enim Papa, me præsentem, prohibuit.
Quare, obsecro, scribe mihi, quæ tibi jam
mens sedeat, ut sciam, an mihi in Angliam
navi-